

ת"פ 16678/03 - מדינת ישראל נגד ע. מ

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 17-03-16678 מדינת ישראל נ' מ

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעвинן: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ע. מ

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איהאב חלבி

ב"כ הנאשם עו"ד עיסא אבו אל הווא

זכור דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות סחר باسم מסוכן ובעבירה אחת של סיוע לשחר בשם מסוכן.

2. באישום הראשון, שבגינו הורשע הנאשם בעבירה סיוע לשחר בשם מסוכן מתואר כי בשתי הנסיבות שונות, סיכם הנאשם עם סוכנת מטרית באמצעות הטלפון כי ימכור לה שם מסווג חשיש בתמורה ל 100 ₪. ביום 17.11.16 הגיעו הסוכנת למקום אותו תיאמה עם הנאשם, פגשה בה אחרית, שלה סייע הנאשם למכוון סמיים, אשר מסרה לסוכנת חשיש במשקל 1.49 גרם והסוכנת מסרה לה 100 ש"ח. ביום 6.12.16 סיכם הנאשם עם הסוכנת בטלפון כי ימכור לה חשיש. הסוכנת הגיעו למקום אותו תיאמה עם הנאשם, והנאשם הורה לה להמתין עד להגעתה של האחת למקום. כשהגיעה האחת, היא מסרה לסוכנת חשיש במשקל 1.61 גרם והסוכנת שילמה לאחרת 100 ₪.

במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בעבירות סחר בסמים בשל כך שבאים 5.1.17 מכיר לסוכנת חשיש במשקל 22.93 גרם תמורת 1000 ₪, לאחר תיאום מוקדם ביניהם.

במסגרת האישום השלישי הורשע הנאשם בעבירות סחר בסמים בשל כך שבאים 24.2.17, לאחר תיאום מוקדם ביניהם, מכיר לסוכנת שם מסווג חשיש במשקל 33.99 גרם תמורת 2,000 ₪. הסוכנת החלה בספירת הכסף והעבירתו לידי הנאשם, וכשהגיעה ל- 1400 ₪ הנאשם נעצר.

3. הצדדים הציגו הסדר דיןוי במסגרת כתוב האישום תוקן והוסכם כי יוקן בענינו של הנאשם תסקير מבחן. לא הציג הסדר לעניין העונש.

עמוד 1

4. תסוקיר שירות מבחן שהוגש בעניינו של הנאשם מלמד כי הוא בן 32, רווק ואינו עובד. הנאשם סובל מילדותו ממחלה בעיניו, מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כעיוור ומקבל קצבת נכות בשיעור של 100%. הנאשם בגיר 12 שנות לימוד. עם תום לימודיו השתלב בפנימיה לאנשים בעלי צרכים מיוחדים מתוך ניסיון לפתח חיים עצמאיים. הנאשם למד במכינה קדם אקדמית והשתלב לימודי עיסוי רפואי ורפואה אלטרנטיבית. בתקופה זו היה הנאשם התגורר במעונות המוסד האקדמי שבו למד ובהמשך שכיר דירה באופן עצמאי עם בת זוגו, אז ביצעה את העבירות. משפחתו המוצאת של הנאשם מנהלת אורח חיים נורטטיבי ولو עצמוני אין הרשות קודמות. באבחון שערך שירות המבחן בעת מעצרו של הנאשם התרשמו מתחושים בדידות שחש בשל הימצאותו בקרבת אוכלוסייה שהיא זרה לו, הוא היה מכונס בעצמו ונמנע מתקשרות עם אחרים. הנאשם תיאר את התקופה שקדמה למעצרו, במסגרת הלימודים האקדמיים, כתקופה טובה וחביבת בחיו בה חוות עצמאוות, התפתחות אישית, חברתיות וזוגית. יחד עם זאת תיאר כי בתקופה זו נג לזרוך סמים ואלכוהול, אך שלל התמכרות להם. השימוש בסמים היה עבורי מקור לתחושים שייכות, הקלה ביצירת קשרים חברתיים, על רקע תחושת חריגות שחש בשל עיורונו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע שאיפות לקיים אורח חיים תקין ונורטטיבי, כי הוא נעדר דפוסי עבריות מגובשים ובעל יכולת לתמם אמון בסביבתו, אך בעל דימוי עצמי נמוך וחש דחיה חברתית ובדידות. עוד התרשם שירות המבחן כי קיים פער בין אורח חייו התקין לבין התנהלותו הבועיתית טרם מעצרו. התרשמות השירות המבחן היא כי מעצרו לראשונה בחיו היה גורם מטילן ומשבר עבורי הנאשם. לאחר שחרורו של הנאשם ממעצר הוא היה נתון בפיקוח מעצרים של שירות המבחן, אשר הבחן בהידדרות במצבו הנפשי של הנאשם ובסימני חרדה, דיכאון ומתח. הנאשם עבר אבחון פסיכיאטרי והומלץ על טיפול שיחתי ותרופתי, אך עד כה טרם שולב בשיחות ונוטל טיפול רפואי בלבד. במקביל מסר הנאשם בדיקות לאייתור שרידי סם. בבדיקה הראשונה נמצאו שרידי קנבוס, אך שבדיקות שנמשכו אחריה הצביעו על ניקיון מסמים. הנאשם קיבל לראשונה על העבירות והסביר את ביצוען על רקע של רצון להרשים בחורה, תוך טשטוש חומרת מעשייו. הנאשם שלל מניע כלכלי לביצוע העבירות, וכן כי מאז ביצוע העבירות הוא נמנע משימוש בסמים או באלכוהול. כיום, לצד הטיפול הפסיכיאטרי, הנאשם נעזר בלשכת הרווהה במקום מגוריו, על מנת להשתלב בתעסוקה מוגנת ולשפר את מצבו הרגשי.

שירות המבחן מעריך כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע התמודדות לא מותאמת עם תחשושים בדידות שחווה וחיפוש שייכות על ידי יצירת קשרים שלוים, רצון ברכיה חברתיות וחוויה عمוקה של פגעה, דחיה, כמיהה לקשרים חברתיים ותחושים תלות בסביבתו, תחשושים אשר עמן מתקשה להשלים על אף מוגבלותו. לאור האמור הערכו כי הסיכון הנשקייף מה הנאשם כוון פחת, והמליצו להטיל עליו צו מבנן לשנה וצו שרות לINUEל הצבא בהיקף משמעותי, תוך שהתבקש דחיה לשם הכנת תכנית המותאמת למוגבלותו.

5. המאשימה ביקשה להתייחס לכל אחד מהאישומים כאלו אירוע נפרד. ביחס לאיושם הראשון ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין לשינה לשניה וחודשי מאסר בפועל וביחס לאישומים השני והשלישי ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין שניים לשנים-עשר וחודשי מאסר בפועל לכל אישום. ב"כ המאשימה עתר למקם את עונשו של הנאשם בחלוקת התמחון של המתמחים וביקש לגזור עליו חמישה- עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכיהם המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם.

6. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי כלל האישומים מהווים אירוע אחד, וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך הדגשת מצבו האישי של הנאשם והנסיבות שמננה סובל. עוד טען ב"כ הנאשם, כי מעצרו של הנאשם היה עבורי

גורם מرتיע ומטלטל ממנו הפיק ל��חים, השתלב בהליך טיפול, הפסיק לשמש בסמים, הוא נמצא בהליך שיקום ממשך, וביע נכונות ורצון להמשיך בו. ב"כ הנאשם בקש שהעונש שייגזר על הנאשם יחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ותمر עמדתו בפסקה.

7. אביו של הנאשם העיד עד אופי ודיבר בשחו של הנאשם ושבח המשפחה. בנוסף הוגשה מטעם ההגנה ההערכה הפסיכולוגית שנערכה לנאמן ביום 17.6.17.

8. הנאשם בדברו האחרון תיאר כי ביצע את העבירות מתוך בידות ורצון לקשור קשרים חברתיים. הנאשם אמר שambilן כי טעה וכי פעל מתוך מצב נפשי ירוד. הנאשם הביע חרטה על מעשי והביע רצון לחזור למוטב, תיאר כי שואף להתחנן ולהקימ משפחה ותיאר את הקשיים שחוווה במסגרת מעצר הבית ובהיותו נטול חברים.

מתחם העונש ההולם

9. גם שבכל ההזדמנויות הסמים נמכרו על ידי הנאשם או שהוא סיע למיכרתם לאויה לקוחה, הסוכנת המשטרתית, העובדה כי מדובר במועדים שונים ופער זמני בין העבירות מבאים למסקנה לפיה כל אחד מהאישומים מהו אירוע נפרד שיש לקבוע בגין מתחם עונש הולם נפרד.

10. עבירות הסמים נועדו למנוע את הנזקים היישרים והעקיפים הנגרמים כתוצאה שימוש בסמים, לרבות ביצוע עבירות נלוות על ידי המשתמשים בסמים כדי למנוע את צrichtת הסם. השימוש בסמים אינו פוגע רק פגיעה פיזית ונפשית במשתמש עצמו, אלא יש לו השלכות פוגעניות גם על בני משפחותיהם של המשתמשים, על סביבתם הקרובה ולבסוף יש בו פגעה אף בחברה כולה. לעיתים קרובות המשתמשים בסמים ממשיכים לנוהל שגרת חיים מתפקדת לצד השימוש, ובכלל זאת לבצע פעולות שהן מסוכנות מטבען, כגון נהיגה או הפעלת ציוד מכני כבד, תחת השפעת סמים, ובכך הם מסוכנים את כל סביבתם.

11. כל עבירות הסמים שביצע הנאשם בוצעו בסמ מסוג חשיש, שאיןו נמנה על קבוצת הסמים הנחשבים ל"קשיים". הנאשם סיע פעמים למכירה של כמויות קטנות, כפי שמתואר באישום הראשון, ובשתי ההזדמנויות נוספות מכיר כמויות בינוניות, כ- 23 גרם באירוע השני וכ- 34 גרם באירוע השלישי.

12. העבירות בוצעו על ידי הנאשם בצורה מתוכננת, לאחר תיאום מראש עם הסוכנת, וביחס לאירוע מושא האישום הראשון, גם יחד עם אדם נוסף.

13. שקלתי את העובדה כי באירוע מושא האישום הראשון בוצעה עבירת הסיע בשתי ההזדמנויות שוניות.

14. למרבה המזל בעוניינו של הנאשם הסמים לא הופכו לציבור אלא הגיעו בסופו של דבר לידי משטרת ישראל.

15. בחינת רמת העונשה הנווגת בעבירות של סחר باسم מלמדת על עונשה הכלכלת, בדרך כלל, רכיב מוחשי של מאסר בפועל, לצד רכיבי עונשה נלוויים. ראו למשל רע"פ 1271/13 **טוויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호 7.3.13); רע"פ 7996/12 **יוסף נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호 23.1.13); רע"פ (חיפה) 12-08-12-7319 **טבח נ' מדינת ישראל** (25.10.12); ת"פ (שלום י-מ) 29832-08-15 **מדינת ישראל נ' חמץ סולימה** (פורסם ב번호 5.12.16) והפסקה הנזכרת שם.

16. לרובו הצעיר, איש מן הצדדים לא מצא לנכון להגיש את גזר הדין של המבצעת העיקרית באישום הראשון, שלא סיע הנאשם, הגם שהוא שגזר עליו הוא שיקול רלבנטי בין יתר שיקולי העונשה.

17. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם באירוע מושא האישום הראשון נע בין מאסר בעבודות שירות לשבעה חודשים מאסר בפועל ולצדם מאסר מוותנה, קנס, ובמקרים המתאימים גם פסילה מלקלבל או להחזקך רישיון נהיגה. מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם באירועים מושא האישומים השני והשלישי, בהם כמות הסמים שנמכרה הייתה גדולה יותר, נע בין שישה לשישה-עשר חודשים מאסר בפועל ולצדם רכיבי עונש נלוויים.

העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם בן 32 ושקלתי לזכותו את העבודה שאין לו הרשות קודמות.

19. שקלתי לזכות הנאשם גם את הودאתו, אשר נמסרה במועד שנקבע לשמיית הראיות. במצב דברים זה, החיסכון בזמן השיפוטי שהביאה עמה ההודאה אינו בעל משקל ממשי, ואולם כפי שעה מתווך תסוקיר המבחן ומדובר של הנאשם לפני, הנאשם מקבל אחריות מלאה על מעשיו, מכיר בפסול שביהם וمبין את חומרתם. עבודות אלה מקטינות את הסיכון שהנאשם, המביע רצון עד לנחל אורח חיים נורטטיבי, יחזור לסورو.

20. הנאשם שהוא ברגעו מעלה מחודש ימים, מיום 24.2.17 ועד יום 27.3.17, ולאחר מכן, במשך תקופה ארוכה, נתון ברגעו בבית. ניתן להניח, כי בשל הנסיבות ממנה סובל הנאשם, השוואות ברגעו בעורו במידה רבה יותר ביחס לאדם רואה. כפי שניתן ללמידה מתוך תסוקיר המבחן, המבוגר היינו עבור הנאשם גורם משברי ומיטלטל, שהוביל אותו להתבוננות פנימית ולתובנות בדבר הצורך בשיקום. ניתן לומר אף כי שהותו של הנאשם ברגעו היה לה גם היבטים עונשיים.

21. שירות המבחן תיאר כי לאחר שחררו של הנאשם מרגעו הוא החל להסתיע בגורמים טיפולים, הפסיק את השימוש בסמים והביע רצון עד ומתוכזיה לשנות את דרכו ולהזoor למוטב, ואף החל לצעוד בדרך זו. עבודות אלה מקומות סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. התרשםתי, מתווך האמור בתסוקיר ומתווך דבריו אביו של הנאשם, כי לנאשם רשות תמיכה הכלכלת לא רק את גורמי הטיפול אלא גם את משפחתו, וזה מגבירה את הסיכוי להצלחתו של הליך השיקום.

22. אני סבורה שגזרת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עשויה לפגוע בהליך השיקום, ומשכך מצאתו לחזור בעניינו של הנאשם לפחות ממתחם העונש ההולם.

23. בשולי הדברים אשוב ואצין כי עיורנו של הנאשם הופך את שהותו בכלל קשה מאד, מעבר לקושי הרגיל שבכליה. מובן כי עובדה זו, כשלעצמה, לא הייתה מצדיקה הימנעות מגזרת עונש מסר בפועל גם על הנאשם עיור, ואולם במקרה דנן היא מצטרפת לשיקולי השיקום ומחזקת את המסקנה הנובעת מהם.

24. בכלל, מקום בו הורשע אדם בביצוע עבירה סמיים, יש מקום לשקל רכיבי עונש הכללים פסילה בפועל ועל תנאי מקבל או להחזק רישון נהייה. דא עקא שעל הטיעון לעונש בהתאם לנסיבות המקרה, ובמקרה דנן תמורה בקשה המאשימה לגוזר על הנאשם רכיבי עונש אלה, שכן עיורנו של הנאשם מילא מונע ממנו לקבל רישון נהייה.

25. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שתוגש על ידי שירות המבחן עד ליום 18.8.18.

ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי על מנת שלוש שנים מהיום שלא עברו עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט החזקה לצריכה עצמית וכליים.

ג. חדש מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא עברו עבירה של החזקה סמים לצריכה עצמית או כלים לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 2.9.18

ה. צו מב奸 למשך שנה מהיום.

26. הוסבוו לנאשם חובתו לשhaft פعلاה עם שירות המבחן במסגרת צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור, והאפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

27. הסמים יושמדו.

.28. המזיכרות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

.29. זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א تمוז תשע"ח, 04 יולי 2018, בנסיבות הצדדים.